

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 17 Grudnia r. s. 1826 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE:

— Wilno. —

Towarzystwo Wileńskie Dobroczynności, po ogłoszeniu przez Gazetę Kurjera Litewskiego N. 132, o jałmużnie, zebranych przez Szanowne Damy w Gubernii Wileńskiej na dochód ubogich. Poźniej otrzymało następne ofiary: JW. Marszałkowa Abramowiczowa w powiecie Wileńskim zebrała czter. zł. 1, r. sr. 14 kop. 28. JW. Chorążyna Abramowiczowa z tegoż ptu r. sr. 24, funty 3 szarpi, oraz rewers W. Felixa Downarowicza na dostarczenie do domu Dobroczynności grochu pół beczki i półec słoniny, prócz tego przy piśmie JW. Marszałka Ptu Witkomierskiego Pietkiewicza, Towarzystwo otrzymało do Kasy swojej jałmużnę, zebraną przez Szanowne Damy w Pcie Witkomierskim i złożoną na ręce JW. Marszałka powiatowego. Zbiór takowy jest następujący: JW. z Koszczyców Straszewiczowa zebrała rub. sr. 57, JW. z Plate-row Dowgiałowa r. sr. 31, JW. z Billewiczów Pomernacka cz. zł. 1, r. assygn. 5, r. sr. 129 kop. 15, JW. z Siesickich Niepokoyczycka r. assygn. 15, r. sr. 78 kop. 13, JW. z Kościatkowskich Komorowa TB. 4, r. sr. 95 kop. 41 $\frac{1}{2}$, JW. z Oskierkow Jeleńska r. sr. 75 kop. 49, JW. z Nowackich Końcewiczowa r. sr. 84 kop. 15, JW. Micewiczowa r. sr. 50, JW. z Wołkowiczów Kopańska r. sr. 60 kop. 11, JW. z Kościatkowskich Markiewiczowa r. sr. 50, JW. z Borowskich Komorowska r. sr. 94 kop. 71 $\frac{1}{2}$, JW. z Kościatkowskich Pietkiewiczowa Marszałkowa cz. zł. 3, r. sr. 491 kop. 33. Ogół czyni cz. zł. 4, TB. 4, r. assygn. 20, r. sr. 1276 kop. 49. Do tego dodając zbiór dwóch Dam z tegoż Ptu Witkomierskiego, dawniej do kasy weszły i ogłoszony w Gazecie N. 132, jako to: od JW. z Siesickich Pomernackiej r. sr. 102 kop. 55, i od JW. Grodkowskiej r. sr. 41, zbiór całkowity z Ptu Witkomierskiego czyni: cz. zł. 4, TB. 4, r. assygn. 20, r. sr. 1420 kop. 4. Prócz tego w efektach złożyla JW. Marszałkowa Pietkiewiczowa, woreczek paciorkowy 1, piórek pelą opłatanych 2, igielniczek kościany 1, kołnierzyk damski haftowany 1, paciórek czarnych szklanych naśladowanie granatow sznurek 1, okulary 1, szkaplerze 1, JW. z Billewiczów Pomernacka Sędzina złożyła złotą obrączkę 1.

Zgromadzenie Szlacheckie Gubernii Wileńskiej przystało na rzecz ubogich Towarzystwa Dobroczynności, pozostałości od wydatków balu, w dniu Wysokich Imienin Jego CESARSKIEJ MOŚCI danego, rub. sr. 144 kop. 50, i w efektach szacowanych wartości r. sr. 12.

Zbiór powyższej kwesty otrzymało towarzystwo w sam dzień obchodu w tutejszem mieście Wysokich Imienin CESARZA JEGOMOŚCI, a dar Zgromadzenia Szlacheckiego, z dnia tego jest pochodzącym: połączenie się tych zdarzeń, o jak szczęśliwą umysł i serca zajmują wróżbą, obecnej Opieki Opatrzności nad krajem, który wśród modłów swoich za wiek najdłuższy i szczęśliwe Panowanie Jego CESARSKIEJ MOŚCI i całego NAYJASNIERSZEGO DOMU CESARSKIEGO, u podnóżka Ołtarza i Tronu, składa ofiarę swoją, na cel najnielzy Bogu i MONARZĘ, na wsparcie bliżnich, ku uldze cierpiącej ludzkości. O jakże szczę-

śliwem, sądzić się może Towarzystwo, gdy oświadczenie wzięczności swojej w imieniu ubogich, tak Czcigodnym Damom, pracę swą najzbieranie kwesty poświęcającym, jako też JW. Marszałkowi powiatu Witkomierskiego i całemu Zgromadzeniu Szlacheckiemu widzi jednoczącami się z modłami milionowych ludów, w dniu tym zanoszonymi do Wszechmocnego Pana Panów, za obdarzenie ich naywyższym szczęściem narodów, Mądrym i Dobrotliwym MONARCHĄ.

Nie kwapiliśmy się z ogłoszeniem smutnej nowiny, o nowej stracie, którą CESARSKI tutejszy Uniwersytet poniósł, przez śmierć Profesora Publicznego Zwyczajnego Terapii szczególnej i Kliniki Medycznej, Wincentego Herberskiego, Rady Dworu i Kawalera Orderu s. Włodzimierza 4tej klasy; zdarzoną w dniu 29tym zeszłego listopada, w 42gim roku jego życia.

Po ukończeniu nauk początkowych w Szkole Słonimskiej, a potem w Gimnazjum Wileńskim, wszedł s. p. Herberski do Uniwersytetu, dla słuchania wyższych kursów nauk. W roku 1804 d. 5 kwietnia wystąpił został od Uniwersytetu dla doskonalenia się w praktycznym rolnictwie w kolonii angielskiej, blisko St. Petersburga będącej, a razem dla słuchania nauk do tegoż przedmiotu w Instytucie Pedagogicznym w teyże Stolicy, zkađ po wysłuchaniu kursów Fizyki, Chemii, i Teorii Gospodarstwa Wiejskiego, w 1806 powrócił do Uniwersytetu, a w dalszem przykładaniu się do nauk otrzymał stopnie uczone: kandydata filologii w 1808, magistra medycyny w 1811, doktora medycyny w 1812 roku. Obrany adunktem Uniwersytetu i Pomocnikiem przy Klinice medycznej 1814: Członkiem CESARSKIEGO Towarzystwa Medycznego w Wilnie 1813 — Wyjechał do obcych krajów, szczególniej dla udoskonalenia się w Ofialmice 1817. Wciągu bawienia za granicą obrany był członkiem różnych Towarzystw uczonych, iakoto: Medycyny praktycznej w Paryżu, Filozoficznego w Glasgow, Mineralogicznego Wernera w Edimburgu, Literacko-filozoficznego w Manchester, Medyko-Chirurgicznego w Londynie, Medycznego w Marsylii, Akademicznego tamże, Medycznego w Dublinie, Instrukcyi Elementarnej w Paryżu. — Za powrotem do kraju otrzymał polecenie dawania Terapii szczególnej i Kliniki; potwierdzony na profesora nadzwyczajnego 1824 w styczniu, a na Profesora Zwyczajnego tegoż roku w listopadzie. Radcą dworu mianowany 1821go, a Kawalerem orderu s. Włodzimierza 4tej klasy 1826 stycznia 15. — Na publicznej sessyi Uniwersytetu czytał rozprawę z wiadomością historyczną o Szpitalach, która została w rękopisie, równie, jak i nauka o chorobach oczu, wypracowana za granicą z mnóstwem zapisów o zakładach, w podróży zwiedzanych. Pracowite, doskonaleniem się ciągłym i ratunkowi cierpien ludzkich poświęcone życie, zakończył przykłądnym usposobieniem się do szczęśliwej wieczności, przez dwukrotną w przedłużonej i dręczącej chorobie spowiedź i przyjęcie Nayswiętszego Sakramentu. Dla niedostatniej a nielicznej familii zostawiwszy większą połowę zapracowanego majątku, znakomitą część jego przeznaczył na fundusz edukacyi ubogich uczniów; nadgrodziwszy

sług wierność; resztę dając w darach i zapisach dla połączonych z sobą przyjaciół, i dla tych, którym chciał zostawić pamięć ślachtetnej wywdzięczenia się chęci, nie zapomniał na zakłady dobroczynne i o wiekuiстей pomocy dla duszy swojej przez modlitwy żyjących, i tym końcem fundował co miesiąc mszą wiekuiścią — Bibliotekę, z leczy, zupełności i rzadkości dzieł znakomitą, tudzież doskonałością celujące, kosztowne narzędzia oftalmiczne zapisał dla Uniwersytetu. — Dnia 30 z. m. zwłoki jego do Kościoła XX. Missyonarzów na Górze Zbawiciela przeniesione. po żałobnym nabożeństwie i kazaniu dnia następnego, ku wiecznemu spoczynkowi zaprowadzone zostały na cmentarz tychże XX. Missyonarzów. Konduktowi i odprowadzeniu do grobu ludu mnogi towarzyszyli.

KRÓLEWSTWO POLSKIE.

Warszawa d. 21 grudnia.

(z Monitora Warszawskiego.)

Deputacja do rozpoznania i przyznawania tytułów honorowych z grona Senatu wybrana.

Podaje do publicznej wiadomości, iż na mocy szczególnych upoważnień przez J. C. Mośc. sobie udzielonych, tytuł Xiążęcia, Leonowi Sapieha, tytuł hrabiego, Józefowi Ledóchowskiemu, Antoniemu Stadnickiemu, i Romanowi Ankwiczowi, tytuł Barona, Antoniemu Puszetowi i Ignacemu de Domballe Bertrand, nakoniec tytuł kawalera Państwa francuzkiego, Stanisławowi Hempel, stosownie do złożonych przez nich legitymacy, przyznała.

— Słychać, iż jeszcze jedno pismo peryodyczne ma wychodzić w roku przyszłym codziennie, pod tytułem: *Sztafeta warszawska*; format i druk ma być mniejszy od *Kuryera*.

— Wychodzić będzie od nowego roku 1827 pismo peryodyczne *Chwila spoczynku*, pięciopięknej poświęcone, z dwóch arkuszy składać się mające, w dniach każdego miesiąca 1, 11 i 21. Zawierać w sobie będzie płody romantyczności: (?) romanse tak narodowe jako też w skróceniu z obcych języków, powieści moralne, mody najswieższe, i poezye rozmaite. Niektóre numera ozdobione będą muzyką lub ryciną.

— Z powodu artykułu umieszczonego w pismach warszawskich, wypada nadmienić, że wyrobienie z pajęczyny przedmiotów do użytku służących, nie jest nowym P. Brunnera wynalazkiem. Już w pierwszej połowie wieku przeszłego P. Bon, Prezes izby obrachunkowej w Montpellier, trudnił się zbieraniem i urządzaniem do wyrobu pajęczyny, a kazawszy z niej zrobić parę pończoch i parę rękawiczek, przesłał je akademii paryskiej, która dalsze w téj mierze poszukiwania poleciła P. Réaumur. Życzyć tylko należy P. Brunnerowi, ażeby w doświadczeniach swoich był szczęśliwszym od P. Réaumur.

WOLNE MIASTO KRAKÓW.

(z Monitora Warszawskiego.)

Na posiedzeniu d. 5 skuteczną Izba wybrała członków do trzech komisji seymowych, i wezwała senat, aby ze swojej strony, mianował członków dla naradzania się spólnego i udzielania potrzebnych objaśnień. Marszałek seymu oznajmił Izbie, iż na posiedzeniu następnym, jeden z delegowanych senatorów przedstawi izbie prawodawczej obraz stanu i położenia kraju.

Na posiedzeniu więc dnia 6 grudnia r. b. odczytał w izbie prawodawczej senator *Soczyński* sprawę o stanie i położeniu kraju. Sejm krakowski będzie się zatrudniał następującymi przedmiotami: 1) Projektem do uchwały przeznaczającej połowę czystego dochodu z loteryi krajowej, w ciągu roku 1827 na 1828 wpłynąć mającego, na wsparcie funduszu towarzystwa dobroczynności; 2) Przedstawieniem Senatu, w przedmiocie umorzenia summy ogólnej zł. 5975 gr. 16 z *inezibilitów* w ciągu r. 1825 na 1826 wynikającej, uczynionem; 3) rachunkiem przychodów i rozchodów ogólnych skarbu z r. 1825 na 1826, przez

Senat Rządzący złożonym (Izba postanowiła przesłać powyższe trzy przedmioty komisji skarbowo-seymowej, pod roztrząsanie i do opinii); 4) projektem do ustawy, wynagradzającej instytut duchowne, szpital ś. Ducha i akademię krakowską, za gmachy, zajęte przez ten projekt publiczny (Izba postanowiła przesłać ten projekt komisji prawodawczej; wszelako, na wniosek reprezentanta *Librowskiego*, postanowiono udzielić go komisji skarbowej). W końcu trudniła się izba listą kandydatów na wakujący urząd sędziego pokoju i sędziego trybunału, przez gminy wybranych.

ANGLIJA.

Londyn dnia 2 grudnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Wyprawa do *Szpicberga*, pod dowództwem kapitana *Parry*, wypłynie dopiero około 1 maja roku przyszłego.

Przy rozpoczęciu kongressu Chilijskiego d. 4 lipca, Minister spraw zagranicznych przeczytał poselstwo Dyrektora do tego Kongressu, z wystawieniem obrazu stosunków krajowych i środków, użytych dotąd dla utwierdzenia jego, poprawy polityki, rolnictwa, potęgi wojennej, i innych części ekonomii politycznej. Gazety tutejsze czynią w téj mierze uwagę, iż stan interesów skarbowych Rzeczypospolitej Chilijskiej nie jest najlepszym.

W miesiącu lipcu, kiedy w *Guajawili*, jednym z naysiękniejszych departamentów kolumbijskich, dowiedziano się o wypadkach w *Wenezueli*, zwołano zgromadzenie naysznakomitszych mieszkańców, i uchwalono adres do *Boliwara* z prośbą o odmianę rządu. Odpowiedział *Boliwar*, iż lubo nie wie dokładnie o krokach *Paeza*, przypisuje mu jednak najlepsze zamiary, i że kongress narodowy troskliwie rozpozna tę ważną okoliczność, popartą dobrą zasadami. Zdaje się więc, iż zgromadzenia w różnych departamentach odbywają się za zezwoleniem *Boliwara*; a nawet jeden z agentów jego był w *Kartagenie*, na krótki czas przed odprawionem d. 28 września licznym zgromadzeniem tamiecznych władz i obywateli. Postanowiono na niem, iż systemat federacyjny jest jedynym środkiem ocalenia Rzeczypospolitej, i że wypada powierzyć *Boliwarowi* nieograniczoną władzę, celem przywrócenia publicznego porządku i spokojności. Podobnie postanowiono w *Guajawili* i *Quinto*. Osada twierdzy *Callao* składa się z samego tylko wojska kolumbijskiego.

O wielkich wydatkach na niektóre kopalnie południowo-amerykańskie, będące pod zarządem Anglików, przekonywa list z *Valparaiso*, donoszący, iż srebro wydobywane przez towarzystwo górnicze Angielsko-Chilijskie, kosztuje dwa razy tyle, ile ma wartości. Toż samo powiedzieć można o miedzi.

Listy z *Rio-Janeiro* pod d. 18 września wyrażają, iż okręt liniowy *Jan VI*, ma popłynąć z tamąd do *Livorny*; Infant *Don Michał* ma wsiść na ten okręt i udać się do Brezylji.

List z *Bagdadu*, pisany d. 28 maja i umieszczony w *Gazecie Londyńskiej Globe and Traveller*, zawiera następującą wiadomość: „Krainy ponad brzegami rzeki *Tigris* ucierpiały w tym roku przez wielkie wylewy. Miasto *Bagdad* i okolice, były podobne do rozległych bagien. Lubo woda już nieco opadła, nie minęło jednak całe niebezpieczeństwo; miasto było kilkakrotnie bliskiem spustoszenia przez bałwany. Wiele domów doznało tego losu, oraz część pałacu, w którym basza mieszka. Wielki deszcz, który spadł w wyższej Mezopotamii, i śniegi roztopione w górach *Medyi* i *Kurdystanu*, zrzuciły tę powódź. Arabowie zajmujący niższą część Mezopotamii, zostawali ustawicznie w niebezpieczeństwie życia. Dla uratowania masy ludności, musiano poświęcić część mieszkańców. W rozpaczy chwytano wszystko, co się nawinęło, i tak, aby położyć tamę cisnącym się bałwanom, mężów, żony i dzieci, oraz wszystkie zwierzęta domowe rzucano w otwory, któremi się

woda dobywała. Żywność w trójnasońb zdrożała.

— Dnia 4 —

Gazeta *Maclesfield Herald* zapewnia, iż wie z dobrego źródła, że ministrowie w pierwszym tygodniu po przerwie obrad Parlamentu, z powodu świąt Bożego Narodzenia, wniosą odmianę praw zbożowych, a w tej mierze naradzili się gruntnie z osobami najsławniejszymi, tak, iż można się spodziewać niższej ceny zboża i polepszenia stanu robotników fabrycznych, bez uszczerbku rolnictwa. Taż Gazeta chwali najbardziej czynność Pana *Huskisson*.

Rząd Kolumbijski dla braku pieniędzy w skarbie swoim nie może ani jednego dollara posłać do Anglii, na zapłacenie przypadającej prowizji od zaciągniętej pożyczki.

Urzędowe listy odebrane z *Cape-Coast-Castle*, obejmują dokładne szczegóły bitwy stoczonej z *Aschantami*, których kilku dowódców, widząc niepodobieństwo odniesienia zwycięstwa, z rozpaczem miało zapalić wozy prochowe i wylecieć na powietrze. Też listy opisują Królową *Akimską* w sposobie następującym: „Ma 5 stóp i 3 cale wzrostu, rysy twarzy podobne do twarzy dziecinnej i głos bardzo przyjemny. Na krótki czas przed bitwą, obejrzała wojsko, mając na szyi ołowiane kule, a w ręku pałasz ze złotą rękojeścią. Widziano ją potem w miejscu, gdzie była nazywająca walka. Poprzedzającego dnia rzekła do kilku Europejczyków. „*Ojaj* wypędził mię z mojego kraju, z powodu, iż poczytywał mię za słabą; ale chociaż jestem kobietą, mam jednak serce męzkie.“

Parlament. Izba Niższa. Na sessyi d. 1 b. m. minister *Huskisson* wyraźnie zapewnił, iż Rząd gotów jest proponować przyzwolony i stanowczy środek względem przedmiotu praw zbożowych, co jednak dopiero po świątach Bożego Narodzenia uczyni. Dnia 14 b. m. nastąpi odroczenie Parlamentu do 14 lutego.

Parlament. Izba Niższa. Dnia 2 b. m. Pan *Hume* podał petycją z *Manchester* o roztrząśnienie praw zbożowych. Poparł ją Pan *Ferguson* i nie radził odkładać tej okoliczności do późniejszego czasu. Pan *Harvey* rzekł: „Nadszedł czas nadawania w tej mierze petycji, aby przerwa obrad z powodu świąt mogła być pożytecznie użytą na poznanie nadużycia. Pan *Hume* oświadczył, iż zapomniał namienić o najważniejszej części petycji, to jest, o zmniejszeniu ile możności wydatków krajowych, o sprzedaniu dobr koronnych i kościelnych na rzecz narodu, i o przedsięwzięciu reformy Parlamentu. Nakazano drukować wspomnianą petycją.

FRANCYA.

Paryż d. 7 grudnia.

(z Gazety Warszawskiej).

Rząd nasz odebrał przez telegraf wiadomości z Hiszpanii, które muszą być ważne, albowiem odprawiła się Rada Ministrów.

Pan *Dupin* rozpoczął dnia 30 listopada dawanie nauki w Królewskim Konserwatorium sztuk i rzemiosł mową o dzisiejszym stanie oświaty publicznej we Francyi. Podał zgromadzeniu kartę, na której jasniejszymi lub ciemniejszymi kolorami wskazany jest różny stopień oświaty w Departamentach. „Czyliż można temu dać wiarę (rzekł), aby we Francyi znajdowały się Departamenta, gdzie jeden tylko uczeń przypada na 229 mieszkańców, a to jeszcze nie w Bretanii niższej lub w ubogich *Pireneach* i *Alpach*, lecz w środku Królestwa, w pięknej dolinie, pod łagodnym klimatem, w miejscach, gdzie się rodzą wina i drzewa morwowe, przy brzegach spławnej rzeki, w okolicy zwanej ogrodem Francyi, w Departamencie *Touraine*. Uważajcie W Panowie czarną linią na tej karcie od *Genewy* do *St. Malo*, która dzieli północną Francją od południowej. W północnej mamy tylko 32 Departamentów i 13 milionów mieszkańców, a w południowej 54 Departamentów i 18 milionów mieszkańców. W północnej atoli jest 740,846 uczniów w szkołach, a w południowej tylko 375,954. Ztąd widać, iż na

milion mieszkańców przypada w północnej Francyi 56,938 uczniów, uczęszczających do szkół, a w południowej 20,885. Trzy razy zatem większa jest oświata w północnej Francyi, aniżeli w południowej.“ Mówił dalej *P. Dupin* o stosunku północnej Francyi do południowej, pod względem rolnictwa, przemysłu, handlu, i t. d. i dowodził, iż w tém wszystkiém, północna Francya ma przewagę nad południową. Między innemi przytoczył, iż na wystawie w 1819 roku, 32 Departamentów północnych otrzymało 293 medalów, a 54 Departamentów południowych tylko 107 medalów.

Dwaj Panowie (*Effendi*) Egipcscy przebiegali dnia 5 b. m. Pola *Elizejskie* na drogich koniach arabskich. Rzędy były nadzwyczaj przepyszne. Siodła z axamitu haftowanego złotem.

Jeden z teatrów tutejszych, zwany *Theatre de la Gaite* (Teatr weselności), zamienił się dnia 5 b. m. w dom smutku. W chwili, gdy jeden aktor miał wychodzić ze sceny, otworzyły się drzwi zapadające, niedobrze zamknięte; Panowie *Laquien* i *Mercier*, oraz Pani *Adolphe* wpadli; pierwszy złamał rękę, a drugi i trzecia mocno się pokaleczyli.

Pan *Hutz*, nauczyciel pisania, wynalazł sposób, za pomocą którego, utraciwszy rękę, można dobrze pisać. Czynił niedawno w domu inwalidów w obecności władz doświadczenia, które się jak najlepiej udały. Inwalid, któremu w roku 1814 rękę ucięto, dowiódł pisaniem swoim, iż kilka godzin wystarcza, aby każdy, podobnie nieszczęśliwy, nabył wprawy do użycia zrobionej tym celem maszyny.

Darowizny i zapisy na kościoły, instytuta miłosierne i kongregacye, w roku zeszłym, wynosiły we Francyi 4 miliony 230,286 franków, oprócz własności nieruchomości. W tymże roku wypłacono pensyi 2,229 osobom, ogólnie milijon 557,170 franków; w liczbie biorących pensye znajdowało się 138 Jenerałów uwolnionych od czynnej służby. Utworzono 23 majoratów.

(z Monitora Warszawskiego.)

Wszystkie prawie Gazety donoszą, że zbiegowie Portugalscy wkroczyli zbrojno do swej oyczyzny, i ogłosili *Infanta Don Miguel* Królem. Względem liczby ich są różne podania; zdaje się jednak, że najwięcej 3,000 mogą wynosić.

— *Aristarque* po proklamacyi *Margrabiego de Chaves* dodaje:

„A 1go grudnia, w dniu rocznicy wstąpienia na tron domu *Braganckiego*, wojsko wkroczy do Portugalii. *Margrabia de Chaves* jest naczelnym wodzem, brygadyer wice-hrabia *de Canellas* pełni służbę *Jenerała Adjutanta*, a *kwatermistrza jeneralnego P. Teixeira*, dawniejszy *Adjutant*.

„Oto są nazwiska czterech brygadyerów, dowodzących czterema kolumnami armii królewskiej: pierwszą dywizją wice-hrabia *Montalegro*, 2gą dywizją *Magace*; 3cią dywizją *Maduriera*, 4tą dywizją *Pinto da Sylva*.

„Pierwszym punktem zebrania się w Portugalii będzie *Bragancia*; tam, stosownie do proklamacyi z dnia 2 października, ustanowi się rejencya. To poruszenie będzie wspieranem przez większą część wojska pozostałego w Portugalii, niecierpliwie czekającego na przybycie rojalistów; 13ty i 16 półk piechoty, zajmujące prowincye północne, oświadczyły się za Królem.“

— Lubo Król *Jmć*, jak *Kuryer francuzki* zapewnia, ciągle na podagrę cierpi i z pokojów nie wychodzi, spodziewają się jednak, iż sam o sobiście zagai posiedzenie izb (w następny wtorek).

— Słychać, iż *Hr. St. Priest*, pełnomocny Minister nasz w Berlinie, przeznaczony jest na posła do *Madrytu*, na miejsce *P. de Moustier*.

— Miesiąc listopad był najobfitszym ze wszystkich miesięcy całego roku w dzieła dramatyczne. Ogłoszono 20 nowych sztuk: 1 tragedya, 3 komedye, 3 opery, 11 wodwillów, i 2 melodramy.

— Z *Zamory*, 25 listopada — Dowiedzieliśmy się, że dnia 20 b. m., garnizon konstytucyjny Braganzy w Portugalii ustąpił z tego miejsca, przed nadchodzącą dywizją powstańców, stojącą we wsi Kenabria, lecz tenże garnizon, odebrawszy posiłek 600 ludzi, wrócił do miasta i posunął się naprzód o milę, oczekując na dywizją powstańców, która tamże zmierzała dnia 23. Przyszło do walki między obiema stronami, która trwała aż do 8 wieczorem; mniemano, iż rojaliści powinni byli przeważać, ponieważ ich było dwa razy więcej.

PORTUGALIA.

Lisbona dnia 26 listopada.

(z Gazety Warszawskiej).

Minister wojny, wróciwszy z Algarbii, miał kilka narad z Lordem *Beresford*, który tak jak przed 12stu laty urządzi wojsko nasze.

Don Rodrigo Pinto, szef głównego sztabu oddziału wojska, ogłosił rozkazem dziennym, wydanym d. 13 b. m. w głównej kwaterze w *Monte Mor*, iż Rejentka postanowiła rozpuścić ten oddział, z przyczyny, iż służba jego nie jest już potrzebną.

Zdaje się, iż władze Hiszpańskie nie uskuteczniły układu względem oddania broni, koni i mundurów zbiegłych żołnierzy Portugalskich, gdy tymczasem Rząd nasz gorliwie stara się dopełnić go jak najszybciej. Nie oddalono także wspomnianych żołnierzy od granicy. 5000 zbiegłych Portugalczyków miało wkroczyć częścią przez *Ayamonte* do Algarbii, częścią przez *Palencia* do prowincyi *Tras os Montes*.

TURCYA.

Stambuł dnia 17 listopada.

(z Gazety Warszawskiej.)

Od dnia 21 października aż do dnia wczorajszego stracono tu przeszło 10,000 Turków, i taka trwoga panuje, iż gdy W. Sultán ostatnim razem udawał się do meczetu, otaczali go tylko propozycjami uczynionemi przez Pana *Stratford-Canning*, Posła Angielskiego, względem Grecyi, a wnosząc z rozmaitych okoliczności, zdawało się, iż Porta okaże się skłonniejszą do ich wysłuchania; lecz niedawno *Reis-Effendi* oświadczył urzędownie, iż Porta nigdy nie powierzy *Gregowi* urzędu administracyjnego, i dla tego chce założyć instytut Turecko-Europejski, w którymby młodzież Turecka uczyła się języków Europejskich, i sposobita na tłumaczy i urzędników krajowych, jak w Akademii Austriackiej Wschodniej, która za wzór ma służyć. — Donoszą z Egiptu, iż Basza tameczny jest w wielkim kłopotcie z przyczyny braku pieniędzy, i że dla tego tak długo wstrzymał wyprawę do Morei. — Zdaje się, iż Kapitan Basza chce wśród zimy uderzyć znova na *Samos*.

Od granic tureckich dnia 19 listopada.

List z *Stambułu* pod d. 16 b. m. donosi, iż Pan *Stratford-Canning*; Poseł Angielski, którego tłumacz miał kilka narad z *Reis-Effendem*, wyprawił nadzwyczajnego gońca do Londynu. Wnoszą z różnych okoliczności, iż Porta okazuje się teraz skłonniejszą do wejścia w układy względem Grecyi. Same tylko surowe kary wstrzymują licznych niechętnych ludzi w *Stambule* od nowych zamachów.

Słychać, iż *Ibrahim* Basza odebrał od oycy swego rozkaz, aby ze swojemi egipcyanami wrócił do Egiptu.

— Dnia 24 —

Listy z *Zante* pod d. 10 b. m. wyrażają: — „Officerowie Bawarscy, którzy w *Ankonie* wsie-

dli na okręt *Pegaz*, przybyli szczęśliwie do *Napoli di Romania*, gdzie rząd Grecki przyjął ich z największym szacunkiem. Jeden tylko z nich, który jest Szambelanem Królewskim, musiał dla słabości zdrowia wrócić z *Korfu* do *Ankony*. Inni znajdujący się już w Grecyi, i mogą się przekonąć, iż naród ten gotów raczej zginąć, niż jakim sposobem poddać się Turkom. — Czynności wojenne *Ibrahima* są blisko końca. Oyciec jego dla braku pieniędzy nie może mu posyłać ani wojska, ani potrzeb wojennych, a Grecy zabrali przynajmniej połowę okrętów, które z żywnością wypłynęły z Egiptu. Stan *Ibrahima* Baszy pogorszył się przez zakaz Rządu Angielskiego, aby poddani tegoż Rządu nie brali na okręty pod banderę Angielską żadnych towarów, dokądkolwiek bądź przeznaczonych, na rachunek Baszy Egipskiego. Zakaz ten otwiera obszerne pole korsarzom Greckim. — *Ibrahim* z pozostałym swoim wojskiem, wynoszącym blisko 2000 ludzi, snuje się po wsiach *Peleponezu*, nie doznając odporu. Umieścił wojsko swoje w żywnych okolicach *Arkadyi*, *Karistene* i *Kalavrita*. — Potwierdza się wiadomość o bitwie dnia 3 października pod *Atenami* stoczony, w której wielu wyższych officerów Tureckich poległo. Grecy ścigali *Seraskiera* o 7 mil od *Aten* i wszystkie wozy osadzili.

Kommissya zgromadzenia narodowego w *Napoli di Romania*, złożona z 13 członków (pisze *Powszechna Gazeta Niemiecka*) odebrała od Pana *Stratford-Canning*, Posła Angielskiego w *Stambule*. list, w którym członków teyże kommissyi uwiadomia: iż otrzymał oczekiwane instrukcje, dotyczące się pogodzenia Grecyi z Portą, z tym wyraźnym rozkazem, aby względem żądań Greków uczynił słuszne propozycje Ministrom Tureckim.

NIEMCY.

Frankfurt dnia 10 grudnia.

(z Monitora Warszawskiego).

Wydane niedawno przez Króla Jmci Bawarskiego postanowienie, nakazujące utworzyć w uniwersytecie monachijskim i wurburskim katedrę prawa francuzkiego. Zapewniają nawet, iż projekt nowego prawodawstwa już ukończony, i na najbliższem zebraniu się stanów wniesiony będzie.

— Panna *Sigl* w *Monchium*, jedna z najsławniejszych śpiewaczek w Niemczech, ma wkrótce przedsięwziąć podróż do Paryża, gdzie podobnie, jak w zeszłym roku, ma być zamówioną przez dyrekcją włoskiej opery na 3 miesiące do rol gościnnych.

PRUSY.

Berlin dnia 14 grudnia.

(z Monitora Warszawskiego).

— W styczniu roku przyszłego wydziałe pierwsza część rozpraw Królewskiej technicznej deputacyi rzemiosł, kosztem i drukiera teyże deputacyi; składać się będzie ze 100 arkuszy tekstu, 29 rycin wielkości formatu tekstu, to jest w małym arkuszu, i 15 rycin w największym formacie. Większą część dzieła zajmują rozprawy *P. Severina*, Rady kommissyi fabryk; zawierają one historią machin parowych, obszerny opis kilku z nich, i teorią machin parowych, w takim sposobie wyłożoną, iż wyższych wiadomości nie wymaga nad te, które każdy mechanik posiadać powinien. Ryciny rzuńnięte są przez *P. Funcke* i wydane w prasach władzy wydającej dzieło; nie ustępują zaś w niczem najlepszym sztychom angielskim. Xiegarze *Duncker* i *Humboldt* odbiorą tylko kilka exemplarzy w komis na sprzedaż za cenę 30 talarów.

Pozwolono drukować: Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora.
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radea Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N 151.

Wilno dnia 1 Listopada r. s. 1826 Roku.

1 Ignacy Zawisza Marszałek i Prezydent b. Powiatu Kowieńskiego przez 50 góro lat zajęty w Gubernii jak i w Powiecie posługą urzędowania w obywatelstwie, nadwergzył swój fundusz i znaczne pozaciągał debita, za któremi niektórzy kredytorowie, korzystając z powolności, naliczywszy nad słusność swe pretensye, obarczyć zamyslili fundusz, przez co drugim cierpliwszym procentar. wet nie mogłyby dochodzić. Nadto gdy zamiarem jest nie narażając na expensa procesowe, ofiarować projekta do układów, przez które strony, ile massy wystarcza zaspokojonemi być mogą. Aby zatem cel takowy do skutku doprowadzić uprasza się wszystkich kredytorów pod jakimkolwiek bądź względem mających stosunki do majątku Ignacego Zawiszy b. Marszałka, w przeciągu trzech miesięcy, od dnia dzisiejszego przez się lub umocowanych Plenipotentów dowody raczyli w mieście Kownie Adwokatowi Jacunskiemu lub w Ignacogrodzie w tymże powiecie położonym zakommunikować, gdzie po skoncentrowaniu ogólnych pretensyw, projekta do układów będą zakommunikowane. Takowe oświadczenie jako Plenipotent podpisuję.

Stanisław Gieysztor b. Sędzia Ziemski Powiatu Kowieńskiego.

Takowe wezwanie wolno drukować, świadcząc dnia 29 października 1826 roku. Cenzor Radzca Stanu Ignacy Reszka.

1 Sąd Ziemski Powiatu Nowogrodzkiego wzywa niegdyś Kommandanta Litewskiego Ulanckiego Pulku teraz General Majora i Kawalera Czecheńskiego do wysłuchania Dekretu Sledztwienego z odstawnemi Majorami Stańkiewiczami 17 julii 1824 roku oczewiście zapadłego, i do zapisania na ten wyrok kontentowania się lub apelacyi, gdyż w razie nieuczynienia tey formalności w przeciągu czterech tygodni od daty niniejszey dzieło odeszłe się na Rewizyą do Sądu Głównego 2 Departamentu Grodzieńskiego. Dnia 26 oktobra 1826 roku.

Prezydent Sokolowicz.

Sędzia Wereszczaka.

Sędzia Franciszek Pietraszewski.

Nikodem Kiersnowski Pisarz Ziemski Nowogrodzki.

Regent J. Płoński.

1 Sąd Ziem. Ptu Wilejskiego w Roku te-
raźniejszym 1826 miesiąca junii 16 dnia za oświadczeniem przez W. Kleta Wazgirda Porucznika Woysk Rossyjskich summy u W. Barbary Kamieńskiej Podczaszney Lidzkiej zlokowanej, i dalszego funduszu na rozdział między wierzycieli, ustaliwszy przed sobą konkurs, przeznaczył był dnia 2 augusta składać do kancelaryi swojej komportacyą, oczewistą zaś rozprawę odłożył do odchodzącej dopiero kadencyi sto Michalskiej, jakowa dyllacya gdy załatwioną została, wzywa więc wszystkich tegoż Wazgirda kredytorów i aby z pretensyami swemi do Sądu w porządku prawnym po satysfakcyą przychodzili.

Justyn Chomski Sędzia Ziem. Ptu Wilejskiego.

Kajetan Koziełł Podsedek Ziem. Ptu Wilejskiego.

Józef Wysocki Podsedek Ziem. Wilejsk.

1 Dwa domy stare drewniane na Placu

Metropolitańskim w Mieście Nowogrodku w samym Rynku położone do Aktorstwa zmarłego Hirsza Jankielowicza Jelenia Podradczyka należące, długami i dekretami obciążone, za dług Skarbowy skutkiem Ukazu Rządu Gubernskiego Grodzieńskiego 14 oktobra 1826 roku pod N. 28408 wyszłego przedawać się będą z publiczney licytacji, ostatecznie 15 nowembra 1826 roku odbywać się w Sądzie Ziemskim Nowogrodzkim mającej; na wieczność.

Prezydent Sokolowicz.

Sędzia Wereszczaka.

Sędzia Franciszek Pietraszewski.

Pisarz Ziemski Kiersnowski.

Regent J. Płoński.

3 Огъ Минскаго Приказа Общественнаго Призрѣнія объявляется, что по распоряженію его будущъ производится въ Минской Казенной Палатѣ торги сего 1826 года въ декабрь мѣсяцъ первый 13, второй 14, третій 15, и переторжка 16 числа, на отдачу въ подрядъ поставки чрезъ весь 1827 годъ начиная съ 1 генваря того года, для подвѣдомственныхъ сему Приказу двухъ больницъ въ Губернскомъ городѣ Минскѣ состоящихъ: одной по ошдѣленію для Военныхъ нижнихъ чиновъ въ Городскихъ казармахъ, и другой по ошдѣленію для разнаго званія неимущихъ людей по Захарьевской улицѣ; всехъ матеріаловъ и припасовъ, какія только въ расходъ въ сихъ больницахъ употребляются — что въ сихъ больницахъ примѣрно содержится больныхъ: по ошдѣленію Военному при больницѣ въ казармахъ, нижнихъ чиновъ ошдѣленію 110, до 150, а по ошдѣленію Гражданскому при больницѣ по Захарьевской улицѣ, разнаго званія людей ошдѣленію 24, до 34, человекъ, — что на больницѣ сін до нынѣ полагалось въ годъ матеріаловъ и припасовъ примѣрно: на первую: до 39,755 рублей, а на вторую до 5,207, рублей ассигнаціями — что отдача обихъ больницъ произведена будетъ въ одні руки, но съ раздѣленіемъ поставокъ, или порознь каждой, какъ подрядчики удобнѣе для себя принять пожелаютъ, — что залога шребуется на полную часть цѣны примѣрно: на больницѣ по ошдѣленію Военному въ казармахъ на 7,951 руб. и на больницѣ по ошдѣленію Гражданскому по Захарьевской улицѣ на 1,042 руб. — что деньги за поставку выдаваны будутъ ошдѣленію Приказа Общественнаго Призрѣнія безъ ималѣйшаго затрудненія — что всякія въ правильной задачѣ матеріаловъ и припасовъ затрудненія, ошвращаются — и что въ случаѣ желанія торговщиковъ, можетъ быть ошпущена задаточная сумма доспаочно подѣ особный залогъ. По чему и благоволяющъ желающіе на вышеозначенныя сроки являющыя въ Минскую Казенную Палату, въ кошорой при торгахъ и переторжкѣ, и особо того во всякое время въ Канцеляріи самого Приказа Общественнаго Призрѣнія, объявляемы будущъ кондиціи и подробныя изчислительныя о матеріалахъ и припасахъ вѣдомости. Октябрия 21 дня 1826 года.

Непремѣнный Членъ Приказа и Кавалеръ С. Косшровичій.

За Секретаря И. Юзвикъвичъ.

3 Od Mińskiej Magistratury Powszechney Opieki ogłasza się, iż podług jey rozporządzenia będą się odbywać w Mińskiej Skarbowey Izbie targi teraz 1826 roku w miesiącu decembrze: 12ty 13, 2gi 14, 3ci 15 i przetarg 16, na dostarczenie przez podrad na cały 1827 rok, zaczynając od 1go januaryi tegoż roku, dla zostających pod

wiedzą tey Magistratury dwóch łazaretow w gubernialnym mieście Mińsku położonych: jednego dla wojskowych niższych rang w miejskich koszarach, a drugiego dla różnych ubogich ludzi na Zacharzewskiej ulicy; wszelkich materyałow i zapasow, jakie tylko do tych łazaretow są potrzebne;— że w tych łazaretach stosunkowo utrzymuje się chorych: w łazarecie wojskowym w koszarach dla niższych rang, od 110 do 150, a w łazarecie na Zacharzewskiej ulicy, różnego stanu ludzi od 24 do 34 osob— że na te dwa łazarety dotąd naznaczano na rok na materyały i zapasy stosunkowo: na pierwszy: do 39,755 rubli, a na drugi do 5,207 rubli assygnacyami— że oba łazarety oddane będą w jedną rękę) lecz z rozdzielniem dostawy, albo po szczególe do każdego, jak podradczykom i gdzie dogodniey— że ewikcyja wymaga się na piątą część ceny stosunkowo: na łazaret wojskowy w koszarach na 7,931 rubli, a na łazaret na ulicy Zacharzewskiej na 1,042 rubli,— że pieniądze na dostawę wydane będą do Magistratury Powszechney Opieki bez najmniejszey mitregi,— że wszelkie przy zdawaniu materyałow i zapasow utrudnienia oddalają się — i że w zdarzeniu żądania targujących się, może być wyplacona dostateczna zadatkowa summa pod osobną ewikcyją. Zatem życzący zechcą przybyć na wyżej oznaczone terminy do Izby Skarbowey Mińskiej, w której przy targach i przetargu, i oprócz tego w każdym czasie w Kancellaryi Magistratury Powszechney Opieki, objawiane będą warunki i szczególowe o materyałach i zapasach wiadomości. Dnia 21 oktobra 1826 roku.

Ciągły Członek Magistratury i Kawaler S. Kostrowicki
Za Sekretarza J. Juzwikiewicz.

Maskarada.

3 Podaje się do Publiczney wiadomości, iż jak dawniey, tak i nadal reduty i maskarady dawane będą w domu W.W. Müllerów na niemieckiej ulicy. Towarzystwo Dobroczynności zawarłszy układ z właścicielem o dóm, zamierza pierwszą Maskaradę dać dnia 7 następnego miesiąca listopada w niedzielę, i ma nadzieję, iż *Prześwietna Publiczność* licznem zgromadzeniem zabawy te zaszczycać raczy, przez co się przyczyni do zwiększenia funduszu ubogich pod opieką Towarzystwa zostających.

3. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Samowładnącego całą Rossyą etc. etc. etc.

UUr. Generał Majorowi i Kawalerowi Nikołajowi, Floty Kapitanowi Leytenantowi Nikonorowi Andrzeja dzieciom, Arhamakowym, Półkownikowey Annie Grzegorzównie Piautiney, córkom ś. p. aktualnego Rady Stano Siemiona Aszytkowa, wdowie Generał Majorowey Katarzynie Kisielewoy, też Annie, Natalii i Kleopatrze Aszytkowym w panieństwie zostającym w assystencyi właścicielowey; Gwardyi Kapitanowey Annie Akamowey żonie Jakowlewego, Natalii Grzegorzównie Budakownie i Rottm. Hłufire Iwanownie Matwiejowey, successorom zeszedłego Generał Leitnanta i Kawalera Piotra Bordakowego, Kapitanowey Dziaczenkowey, Turczanowskiej, Leontowiczowey, Popowskiej, i dalszym successorom Iwana Mayborody, Stanisławowi Wysockiemu b. i Józefowi terażniejszemu Podśędkiem Ziem Wilej., Leonowi Osztorpowi Miń. Gubernskiemu Marszałkowi i Kawalerowi, Ludowice z Iwanowskich Iwanowskiej Szambellanowey, z Piszczalłow Goniprowskiej Kapitanowey Mohylew., Wincentemu Saplicy, Butkiewiczowey, Franciszkowi Gzowskiemu, Józefowi Borowskiemu, Józefowi Kleczkowskiemu, Iwanowi Alexandrowiczowi Nabakowemu Generalowi woysk Ros.,

Maryannie z Wołodzków Komarowey matce, Antoninie z Komarow Łapiney córce, i Hipolitowi Wołodzce successorom ś. p. Felixa Wołodzki; successorow ś. p. Felicyanny z Szczytow Święcickiej; Fiedorowi Andrzejowiczowi fon Dynhsztet, Dmitrowi Matwiejowiczowi Norbuchienu i Czernowemu Tytularnym Sowieć. successorom ś. p. Serwacego Bernowicza Prezydenta, Jerzemu Niepokojczyckiemu b. Podkom. Bobr., Star. Chaimowi Ariowiczowi mieszkańcowi Witeb., Kazimierzowi Janowskiemu b. Ass. Borys., Janowi Orzechowskiemu woźnemu tegoż Ptu, Hirszowi Zelmanowiczowi Liwszycowi kupcowi Białynickiemu, Władysławowi Sędziemu Gran., Gasprowi i Robertowi Pruszanowski., Józefowi Kapitanowi Ziem. Ihumen, Stanisławowi Sędziemu Gran. i dalszym braciom Czarnowskim; Ignacemu i Józefowi Bulhakom successorom zeszedłych Marszałka i Majora Bulhakow, Michałowi Podkomor. i Gasprowi Prezyd. Ptu Bobruy. Kiełczewskim, Janowi Kapitanowi woysk Ross. i Józefatowi Guber. Sekretarzowi Snitkom; Soltanowi dziedzicowi młdści Rodziejewa w powiecie Bielickim, Janowi i Antoniemu Zukowskim aktorom Malewicz w Powiecie Rohaczewskim; Abramowiczowi Ass. Bobr., Melchiorowi Wańkiewiczowi b. Prezyd., Józefowi Jozefatowiczowi Sędziemu, i successorom ś. p. Kołokołowego, Urzędnikom Sądu Gł. Mińskiego 2go Departamentu, Alexandrowi Herwantowi Chor. Mozyrskiemu, Janowi Snitce Kaznaczejowi Miń. i Kawalerowi, Janowi Wiszniakowemu Kollegskiemu Sowieć. i Kawalerowi, Michałowi Mineyce, Lewinowi Koenigsbergowi Obywatelowi Wileń, Dawidowi Percowiczowi Klaczoce też Obywatelowi Wileń, Benjaminowi Heszelowiczowi, Chai, Rywie i Elli successorom Heszela Jankielowicza Jerdberga, tudzież ich opiekunom Izraelowi Leyzerowiczowi Ginzbergowi, i Aronowi Giecolowiczowi; Tadeuszowi Wołodzce, Hercowi i Libie Iszerowiczom Issersonom, Józefowi Święcickiemu Prezyd. Bor., Szmuyłowi Ariowiczowi Uciechowskiemu, Justynowi Jozefowiczowi, Zuromskiemu, Przygodzkiemu, Mosiewiczowi W., oraz dalszym różnego tytułu wierzycielom i pretensorom do funduszu ś. p. Józefa Harasimowicza uścielającym dopominki, nie mniey do masy kredalney dłużnikom pozew edyktałny, przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w majątności Jozefowie w powiecie Borysow. leżącey, dla ostatecznego rozbioru w dniu 15 gbra idącego roku zebrać się mający, z instancyi Ur. Wincentego Jabłońskiego jako wierzyciela zeszedłego Harasimowicza i stopień onego wyobrażającego, przy odwołaniu się do processow w różnych juryzdykcyach intentowanych, dekretów, kwietacyów, obligow, kwitów i dalszych dowodów, jakie do poszczególnych kategoriyów z pretensorami, wierzycielami i debitorami złożonemi przed Sądem Exdywizor. zostaną; do dekretu Sądu Exdywizor. w pierwszym zjezdzie zapadłego szczególnie oto: Sąd Główny Miński na mocy Senackiego Ogólnego Zebrania Ukazu, w r. 1825 julii 20 za N. 3,605 nastalego, uznając taxę i exdywizyą funduszow ś. p. Harasimowicza, z majątku leżącego i summ gotowych massującego się, między warunkami w dekrecie remissyynym skreślonymi, zastrzegł pryncypalnie, aby Sąd Exdywizor. zgromadził massę majątku konkursowego; obliczył Administratrow z ich rządów; wskazał natychże administra-

torach odkryć się magącą na ich zaległość, przez akta właściwe; uwolnił od niesłusznych pretensyj kredalny fundusz, i na powiększenie onego wskazał na debitorach pozwanych lub przez Gazety zaawizowanych za dekretami i inskrypcjami summy z procentami, aby gdzie należy o zgromadzenie i złączenie w jedno funduszu posłał komunikacją, w rekognoskowaniu pretensyj zachował prawo, walor tranzaktów oznaczające, słowem, aby wszelkie zachodzące stosunki między masą kredalną a pretensorami rozstrzygnął. Na fundamencie jakowej remissy Sąd Exdywizor. w miesiącu maju zjechawszy, czynność pierwszemu zjazdowi właściwą ułatwił; komportacją na dzień 9 gbra do Kancellaryi Ziemskiej Mińskiej pod upadkiem pretensorstwa złożyć zalecił, i termin oney sześciotygodniowy, a powtórny zjazd na dzień 15 gbra idącego roku zakreślił; obżalnym niżej wyszczególnionym statucją utrzymujących się włościan i włościanek nakazał, i w tymże czasie ostatecznie rozstrzygnąć ogólne konkursowe dzieło zadeklarowawszy, przez Gazetę Moskiewską, Petersburską i Wileńską do stannosci pod upadkiem rzeczy wszystkich interessowanych osob wezwał. Przed jakowy Sąd przychodząc żalcy po uzyskanie lokaty za swą należność dekretem oczywistym Ziemstwa Mińskiego zrealizowaną, gdy z pozostałych po zejściu Harasimowicza tranzaktów nabiera informacyi, że większa część ogłaszających siebie za pretensorów do konkursowego majątku, mają proste karty, podług Ukazów 1797 xbra 18, 1812 febr. 16, 1821 xbra 5 i 1826 Naywyżey potwierdzonych, tudzież kon. 1775 r. i Ukazu Ogólnego Zebrania exdywizyą determinującego za żaden dowód u prawa przyymować się nie mogące, ile bez wzięcia nawet na one pieniądze powydawane, niektórzy zaś, za zadeklarowaną pomoc w interessach pobrali pod cudzym imieniem obligi, a wrzeczy samey dla obligodawcy nie uczynili korzyści, owszem zaniedbali starania, zatem dopominać się żadney za onemi summy, ni też lokaty nie mają i słusności. Obżalny Borowski utrzymuje do zwrotu należne obligi kondyktowe, mając tylko prawo za jednym skrypitem już dekretem utwierdzonym, pozyskać satysfakcyą; bardziej zaś na tymże dekrecie upadkowi oddane. Obżalni Gzowski, Butkiewiczowa, Szambelanowa Iwanowska, w stopniu Felicjanny Święciokiej jey successorowie, i dalsze osoby, zawodne na swych dłużnikach przekazawszy Harasimowiczowi należności, pobrały obligi, zatem winne są podług własnego zgodzenia się intencjonowanych processow powrócić do pierwszego stopnia, a przyjęciem na powrót narzuconych przelewów, uwolnić kredalny fundusz od swych napasnych dopominków, wzięte zaś na konto tychże przelewów summy, z wypadającymi procentami wnieść do masy kredalney; obżalni byli nad majątkiem Harasimowicza opiekunowie, obowiązani są zdać ze swych zarządów rachunek, i co się z aktów do wynagrodzenia byź się przeświadczy, wnieść do teyże masy. Jako zaś obżalny Horwat Chor. Mozyr. za swój majątek zdał w rekruty pod imieniem swego poddanego włościanina z majątku Harasimowicza na imie Karpa Iwanowego, a obżalni Jerzy Niepokoyczycki, za dekretami 1814 junii 2 rubli srebr. 124 kop. 11½, Tadeusz Wołodzko Szamb. 1814 febr. 19 rub. srebr. 80, successorowie Serwace-

go Bernowicza Prezyd. czyli wlewkodawcy, Hero i Liba Isserowiczowie Issersonowie Obywatele Wileńscy za dekretem 1816 r. junii 1 d. czer. zł. 734 zł. 9, Józef Święcicki za dekretem przeszło 8,000 rub. sr., Szmuyło Ariowicz Uciechowski za dekretem 1818 januar. 8 rub. assyg. 2,591 kop. 10 i srebrem r. 20, Justyn Jozefowicz za dekretem do 200 rub. srebr., Józef i Delicya Jozefowiczowie za dwuma inskrypcjami i dekretem czer. zł. 894 zł. 6, Józef Wysocki za obligiem rub. sr. 80, successorowie Iwana Mayborody w skutek Ukazu Ogólnego Zebrania Naywyżey utwierdzonego przeszło rubli ass. 21,000, Hirsz Zelmanowicz Liwshyc kupiec Białynicki czer. zł. 300, tudzież dalsi dłużnicy niniejszym edyktalnym pozwem zajęci, winni będąc za inskrypcjami i dekretami znaczne summy, onych do tychczas nieopłaci i i płacić nie życzą. Obżalni Komarowa i Lappowie, tudzież Hipolit Wołodzko, z funduszu po swym bracie Felixie Wołodzce zaspokoić obżalnych Melchiora Wańkowicza Prezyd., successorów Kołokołowego Sowiet. i Józefa Jozefowicza Sztadskiego Sowiet. byłych Urzędników Mł. Głów. Sądu zgo Depar. i ciż Urzędnicy obrócić się do tegoż funduszu są obowiązani; nadto obżalny Liwshyc będąc dłużnym czer. zł. 300 do masy, przyświadczyć niesłuszny dopominek Kommissyi prowiant. o sumę 4,000 rubli srebr. za wexlem Barklay de Tollom wydanemi stosującą się w zupełności wyrobkiem puszeczy pokwietowanemi, i do zwrotu podług assekuracyi należnemi jest obowiązany. Obżalni Pruszanowscy, Pokroszyńscy, Kielczewscy, Bułhak Marszałek, Abramowicz, Zukowscy, Przygodzki, Snitkowie i Czarnowscy, za utrzymywanych i dotąd utrzymujących się włościan winni są wynagrodzić opłacone podatki z penami, jakie z racyi ich wyścicia a utrzymywania przez obżalnych konkursowy obarczają majątek, i nadto zabonifikować ze straty z tego względu w majątku dopełnione, a włościanki za mąż za swych powydawanych poddanych z mężami i dziećmi, jak zadeterminował Ukaz, także do masy kredalney extradować i dla zdjęcia examinu na dzień 15 gbra idącego roku do majątku Jozefowa dostawić, za czas utrzymywania niewolnego prawami zaś wzbronionego włościan, za dni robocze i podatki za każdą duszę, co przez akta udowodnionym zostanie, zabonifikować. Obżalni Snitko Kaznaczey i Sowietnik Wiszniakow, nabywszy 12 dusz po Stawireju przy majątku Jozefowie zapisane, gdy dotąd na swe imie skazek nie przenieśli, ani też opłacają podatkow, Remanent przeto od r. 1816 daty rewizyi do daty odłączenia na tychże duszach policzający się, na ich wespół z penami obrócić i od leżącego się remanentu majątek konkursowy uwolnić, a opłacone za teź duszy podatki, na tychże nabywcach wskazać, gdy doradza słusność i prawo, do tego gdy obżał. Mineyka wzięwszy od zeszęgo Harasimowicza na dochodzenie puszczy Dubnickiej plenipotencyą, i pozyskawszy należną Harasimowiczowi schedę przy sobie zatrzymał, przez co stał się winnym za oną podług dekretowey taxy do wynagrodzenia zarazem z wydatkiem processowym. Naostatek gdy Lewin Koenigsberg jako aktor i Dawid Percowicz Klaczka plenipotent obywatele Wileńscy za obligiem 1816 februar. 1 z terminem opłaty 1817 r. febr. 15 rub. sr. 300; pomimo wiedziony w Magistracie

Wileńs. i Sądzie Głównym Wremieni. proceder, racyą zeyścia Harasimowioza zawieszony, nie tylko zesłemu Harasimowiczowi nie opłacili, lecz nadto ze star. Beniaminem Heszelowiczem, Chają, Riwą i Ellą successorami Heszela Jankielowioza Jerdberga i ich opiekunami Izraelem Leyzerowiczem Ginzbergiem i Aronem Giecolewiczem zmównie idąc, zamitnęliście napastnym processem w Magistracie Wileń. i we Wremieni. Departamencie wiedzionym należność, a tak gdy ze wszystkimi obzałmi Debitorami do massy, i pretensorami do oneyże, w jednym Exdyw. Sądzie zadeterminowaną jest rozprawa, żałcy przeto w stopniu własnym jako kredytor i w stopniu zesłego Harasimowioza przychodząc, zakłada następne prośby dowodow ze strony żałgo złożyć się mających, tak we względzie urzetelnienia do konkursowey massy dopominku, jako też w obronie teyże massy posługujących utwierdzenia, a przez obzałnych na uszczerbek i umnieyszenie oney przedstawić się jako też urażen przynieść się mogących usunienia i w uwagę nieprzyjęcia, znikozemnienia pretensyow za tranzaktami i inskrypcyami nieformalnemi, tak podług prawa Statutu i Konstytucyów, jako też Ukazow przyymować się za dowod u Sądzie niemogącemi i od onych funduszu konkursowey uwolnienia, wskazania na debitorach summ z procentami i expensami należnych, do massy kredalney dołączenia i na kredytorow przed wszystkim rozdzielenia, również wskazania na rzecz massy summ za utrzymywanie włoscian i straty w majątku z tego źródła, aktow udeterminowanych wyexpediowania, swiadkow i interrogatoryow od żałgo przyjęcia, taxy rzetelney podług złożyć się mających cen na ziemię lasy i wszelkie artykuły postanowienia, do juramentu kategoryczuie podać się mającego dopuszczenia, zaskutecznienia oraz tego, o co przy poszczególnych kategorjach proszonym będzie, a przewodnictwem remissy na niestawających kredytorow i pretensorow ze swemi dopominkami amissy zapisania, i we wszystkim dekretu remissyynego uzupełnienia.

Roku 1826 mca septembra. Woźny niżej podpisany zeznaję, iż tego autentycznego pozwu przed Sąd Taxatorsko-exdywizorski w majątności, Józefowie odbywać się mający z powództwa W. Wincentego Jabłonskiego kopie zgodne. 1szą JW. Ignacemu Bulhakowi Marszał. Pttu Bobróys. i Kawal., 2gą Jerzemu Niepokoyczykiemu b. Podkom., 3cią W. Władysławowi Pruszanowskiemu, 4tą W. Robertowi Pruszanowskiemu; 5tą W. Gasprowi Kielczewskiemu na dniu 11, 6tą W. Stanisławowi Czarnowskiemu Sędziemu Gran. Ihumen., 7mą JW. Melchiorowi Wańkowiczowi b. Prez. Sądu Głgo Mingo 2go Depart. na dniu 13, 8mą Janowi Orzechowskiemu Woźnemu Borysow. na dniu 23, 9tą JW. Jenerał Majorowi i Kawalerowi Nikolajowi, floty Kapitanowi Leyt. Nikanorowi dzieciom Andrzeja, Arhamakowym Pułkownikowey Annie Grzegorzównie Płautiney, córkom ś. p. aktualnego Radcy Stanu Siemiona Aszytkowa, wdowie Gener. Majorowey Katarzynie Kisielowey, Annie Natalii i Kleopatrze Aszytkównom, gwardyi Kapitanowey Annie Akamowey żonie Jakowlowego; Natalii Grzegorzównie Bardokównie i Rotm. Hłafire Iwanównie Matwiejowey, successorom Piotra Bardokowego Generał Leytn., Kapitanowey Diazenkowey, Turczanowskiej, Leontowiczowey,

Popowskiej i dalszym successorom Iwana Wojborody, Piszczalłow, Goniprowskiej, Butkiewiczowey, Józefowi Borowskiemu, Józefowi Klackowskiemu, Iwanowi Alexandrowiczowi Nabakowemu Gener. W. Ross., Fiedorowi Andrzejowiczowi fon Dynksztet, Dmitrewu Matwiejowiczowi, Nolbuckinu, Czernowemu Tytul. Sowiet., Chaimowi Ariowiczowi mieszkańcowi Witebsk., Hirszowi Zelmanowiczowi Liwszycowi, Janowi i Antoniemu Zukowskim successorom Sowiet. Kołokołowego; Michałowi Mineyce, Lewinowi Koenigsbergowi, Dawidowi Percowiczowi Klacze, Beniaminowi Heszelowiczowi, Chaj, Rywie, i Elli successorom Heszela Jerdberga, tudzież ich opiekunom Izraelowi Leyzerowiczowi Ginzbergowi; Hercowi i Libie Isserowiczom Iseronom mieszkańcom Wileń., Szmuyłowi Ariowiczowi Uciechowskiemu, Zuromskiemu, Przygodzkiemu, Mosiewiczowi, Tadeuszowi Wołodzce na dniu 24 tegoż mca jako niemającym w tey gubernii osiadłości do drzwi Sądu Ziemskiego Minskiego przybiełem, pierwsze zaś ośm kopijow czywisto wręce w mieście Mińsku popodawałem.

Alexander Łodnicki Ziem. Ptu Min. Woźny. Roku 1826 mca septembra 24 dnia. Na Urzędzie JEHO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemskim Powiatu Minskiego stanąwszy osobiscie JP. Woźny wyżej wyrażony, takową rellacyą podanego pozwu zeznał i to swe zeznanie w protokule aktykacyow i zeznań własną ręką podpisał. Przyjąłem, i że jest w księgach swiadczyć.

Leonard Bartoszewicz Ziem. Ptu Min. Reg. Dozwala się drukować Wilno 25 października 1826 roku Cenzor S. Zukowski.

3 Michał Zaleski b. Podkomorzy Powiatu Rosieńskiego massy fundussow i interesow Xki Stefani Radziwiłłowny Freyliny Dworu NAYJAŚNIEYSZYCH CESARZOWYCH Wszech Rossyi Jeneralny Prokurator, zapozwałem WW. Waclawa i Michała Mitarnowskich successorow Hieronima Mitarnowskiego, pozwem edyktałnym 1826 miesiąca 8bra 22 d. podanym i w Sądzie Kommissyi na urządzenie interesow Radziwiłłowskich Naywyższą wolą ustanowionym zeznanym, przed tenże Sąd wyniesionym, po dekretach niestanynych 1821 9bra 15 d., 1826 februaryi 9 i tegoż roku 8bra 15 d. zapisanych; w rzeczy: o sądzenie summy wedle rachunku w roku 1812 z zesłym Hieronimem Mitarnowskim zawartego, zł. 11,201 gr. 17 wynoszącego, a oddzielnie z zalegley arędy folwarku Starzyzny z r. 1815 zawinionej z procentami i expensami prawnymi, z oparciem na wszelkim majątku WW. Mitarnowskich i o skasowanie ioh pretensyi do massy zastosowaney, ponieważ miejsce stałego pomieszkania WW. Mitarnowskich nie jest wiadome, przez ninieyszą wię awizacyą o takowem zapozwaniu uwiadamiam.

Michał Zaleski Prokurator Massy. Dozwala się drukować 23 października 1826. Cenzor Symon Zukowski.

3 Zawiadamia się, że są do zbycia drażki parokonne z fartuchami, ktoby one życzył kupić, raczy się zgłosić do domu W. Kruszewskiego na Zamkowej ulicy pod N. 143, gdzie u utrzymującego Cukiernią o cenie dowiedzieć się można.